

A VENDÉGLŐS

A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.
TELEFON: JÓZSEF 22-70.

Előfizetési ára nem tagok részére:
egy évre 60 korona.

Egyes szám ára 4 korona.

Megjelenik havonként kétszer.

A „Vendéglős“-t az Ipartársulat és az Országos Szövetség tagjai a tagsági díj fejében ingyen kapják.

Hirdetéseket csakis ajánlhatóknak ismert cégektől fogadhatunk el.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.

Kéziratok a szerkesztőség címére küldendők.

A vendéglősipar diadala.

Nem váratlanul és nem meglepetésszerűen, hanem hosszú, kitartó, céltudatos munka eredményeképp szeptember hónap huszonharmadikán a következő rendelkezés jelent meg a hivatalos közlönyben:

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter
55.221/21. 1920. szám.

Valamennyi II. fokú Iparhatóságnak.

A vendéglősipar kézműves természeténél fogva csak hosszabb gyakorlás útján léven elsajátítható, az 1884. évi XVII. t.-c. 5. §.-ában foglalt felhatalmazás alapján és a fennállott földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium által 1884. évi augusztus hó 26-án 39.266. szám alatt kiadott rendelet 2. §.-ában foglalt jegyzék kiegészítésül elrendelem, hogy a hivatkozott törvénycikknek a képesítés igazolására vonatkozó rendelkezéseit a vendéglősiparra is alkalmazni kell, vagyis a vendéglősipart a képesítés igazolásához kötött mesterségek közé sorozom.

Felhivom Cimet, hogy e rendelkezésemről a hatósága területén létező I. fokú iparhatóságokat értesítse.

Budapest, 1920. évi szeptember 18-án.

A miniszter helyett:
Dr. Liptay s. k.,
államtitkár.

Valami jóleső érzés melege szállja meg szívünket, az önérzetünk büszkén tekint körül, s ajkunkat elhagyja a felkiáltás:

— Végre!

Több, mint harmincéves szakadatlan munka és törekvés gyümölcse ez az eredmény. Még egy egészen más generáció — apáink és elődeink — volt az, amely fölvetette az eszmét, hogy a vendéglős- és szállodásipar ne legyen szabad prédája bárkinek, aki jobb foglalkozás hijján érvényesülni és elhelyezkedni akar. Jövények, kalandorok, szerencsevadászok, kétes ekzisztenciák vethették magukat erre a mesterségre, s a gyors boldogulás után való kapkodás közben félretettek min-

den tekintetet, amely az ipar becsületének, jóhírnevének, megbízhatóságának megőrzésére kötelezte volna őket. Csak, aki tanulta, érti, átérzi a mesterségét, csak az tudja hasznosan és becsületesen folytatni. Amikor családokban jóformán ivadékról-ivadéokra száll a nemes tradíció, amikor örökül kaptuk, vagy belénk nevelődik a foglalkozás szeretete, — csak akkor válhatik egy ipar nagygyá, megbecsültté és megbízhatóvá...

Harminc éve közel, hogy a vendéglősipar nagyjai és vezérei mindezeket megforgatták elméjükben, s tömör falanksz-szá állottak össze, hogy vágyaikat diadalra vigyék. Aki szorgalmasan fölkeresi az ipartársulat üléstermét, ott látja ezeket a részben már elhunyt, részben még most is az élen haladó vezéreket hű képmásban, akik valósággal életcélukká tették, hogy a vendéglősipar képesítéshez kötését kivivják. Gundel János és Glück Frigyes állottak a harcias csoport élén, s köréjük se-reglettek vagy nyomdokaikat követték Stadler Károly, a Kommer család, Palkovics Ede, Gundel Károly, Bokross Elek, Glück Erős János, Keszey Vince és még nagyon sokan...

És emlékezzünk vissza harminc év történetére: a harc mindig nemes és ideális volt. A vendéglősipar sohase nyult egyéb fegyverhez, mint a meggyőzéshez, a felvilágosításhoz, a józan és világos érvek felsorolásához. Erőszakos propaganda, megkísérlett terror, fenyegetés, munkabeállítás olyan fogalmak voltak mindég, amelyek távol állottak a magyar vendéglős lelkületétől. Kérő és felvilágosító szavunk volt csupán, talán ez tette, hogy célunkat csak nagy sokára érhattük el, — de ez teszi nyugodttá lelkiismeretünket is, és teljessé az örömet és megnyugvást, melyet az érvek fegyvereivel kivivott győzelmünk hozott.

Abban a pillanatban, amikor a kivivott diadal minden büszkesége eltölt bennünket, két kötelességet látunk magunk előtt. Az első hálával és kegyelettel megemlékezni azokról, akiknek az elért sikert köszönhetjük. Ennek a kötelességének a most már ipartestületté átalakuló ipartársulat bizonyára siet eleget tenni, talán

egy ünnepi közgyűlés keretében, vagy más formában, amire a vezetőség csakhamar megfogja találni a módot...

A másik: a nagyobb, a messzibbre kiható kötelesség a kivívott győzelem olyatén felhasználása, hogy az az egész iparnak ép úgy, mint minden egyes üzöjének üdvére és dicsőségére váljon. Fokozni kell az új nemzedék nevelését és kiképzését. Fejleszteni kell az ipart. Megszilárdítani a beléje vetett bizalmat. Olyan nevet szerezni a most már hozzáértéshez, képesítéshez, tudáshoz kötött iparnak, hogy az jóhangzású legyen itthon ép úgy, mint bárhol a világon. Az elsők közé, s ott is az élre kell emelnünk a magyar vendéglősipart, erre kötelez nemcsak a rideg önérdék, hanem az ország és a jövő generáció érdeke is.

A kivívás munkája a múlté volt. A jövőé a megtartás, a fejlesztés, a felvirágoztatás.

Sok szerencsét a nagy és nemes munkához!...

*

Abból a büszke alkalomból, hogy a vendéglősipar elnyerte a képesítéshez kötött mesterségek közé való sorozását, a következő érdekes és értékes hozzászólásokat kaptuk:

53021/21. 1920.

Vendéglősök és szállodások jól jegyezzétek meg ezt a számot! Több mint három évtizedes szakadatlan és verejtékes munkás utunk határvébe véste ezt *Rubinek Gyula* kereskedelemügyi miniszter. Szeptember 18-án kelt rendeletének száma ez, amely közölte mindazokkal, akiket illet, hogy a mi iparunkat, a híres magyar vendéglős- és szállodás ipart a képesítés igazolásához kötött mesterségek közé sorozza. Hozzáértő társaink, a mi legjobbaink, különösen azok, akik ebben a harminc egynehány esztendő munkában részt vettek, s azok, akik érezték az iparos törvény hiányosságát, méltányolni tudják iparunknak ezt a diadalát. Tehát mégis sikerült elérnünk vágyainknak eme netovábbját, ankétjeink, teméntelen kilincselésünk eredményét büszkeséggel adhatjuk át eljövendő, felnövekvő és ma még tanuló szakmabeli ifjuságunknak. Diadalunk eme tetőpontján jóleső büszkeséggel tekinthetünk iparunk jövendője elé és más háladatossággal nem is adózhatunk ennek a kornak, amely nekünk e régi óhajításunk teljesedését megérnünk engedte most, hogy szakmabeli ifjuságunknak olyan nevelést adunk, amely garanciája lesz az új törvényadta jogunknak.

Palkovits Ede.

*

Iparunk a miénk!...

Régi vágyunk teljesedett azzal, hogy iparunk üzését végre képesítéshez kötötte a kereskedelmi miniszter. Nem kell magyaráznom, hogy ez mit jelent nekünk! Hiszen évtizedeken át, minden közgyűlésünkön, kongresszusunkon megtárgyaltuk és számos kérvényünkben az érvek tömegét sorakoztattuk fel igazunk bizonyítására! Sokáig hiába!

Ez a fordulata nagy ügyünknek nagy örömet jelent számunkra, de egyszersmind erős alkotó munka kez-

detét is! A legnagyobb feladat, mely ránk hárul: a tanoncnevelés reorganizálása! Az új munkásgenerációt úgy kell nevelnünk, hogy az az ipar minden ágazatában alapos kiképzést nyerjen, s emellett erkölcsére, gondolkodására is az eddiginél nagyobb hatást gyakoroljunk. Az ipartestületek kiépítése is nagy munkát ró ipartársulatunk és szövetségünk elnökségére!

Ünnepeljünk és készüljünk e nagy munkára! Van már miért!

Az iparunk a miénk!

Budapest, 1920 szeptember 23.

Gundel Károly.

*

Három generáció sikere.

Három nemzedékre kiható diadalt jelent a vendéglősipar számára az az örvendetes esemény, hogy iparunk elérte a képesítéshez kötés kitüntetését.

Az első generációt, amely előttünk járt, s amelynek több érdemes képviselője most is tisztelettől övezve közöttünk él: az úttörés, a kezdeményezés, az ébrentartás munkájáért illeti meg elismerés és hála.

A második generációt, amely elődeitől átvette az örökölt kivánságot és törekvést, az az öröm érte, hogy küzdelmét fényes siker koronázta. A mi nevünkhöz és működésünkhöz fűződik a diadal, de ez nem jelenthet részünkre se pihenést, se elernyedést, hanem jelent újabb nagy munkát, amely minden ideg és izom megfeszítését követeli tőlünk. Át kell szerveznünk egész belső életünket, s olyan tanításról, nevelésről, kiképzésről kell gondoskodnunk a következő, a harmadik generáció számára, amely a kiváló képesítést nemcsak formává, hanem igazi tartalomná teszi. Fel kell nevelnünk, ki kell oktatnunk azt a nemzedéket, amely mint harmadik a sorban élvezni fogja a nagy vívmány áldásait...

A diadal tehát nekünk, a közbül esőknek egyelőre csak munkát jelent, amelyet azonban szívesen és lelkesedéssel vállalunk, mert tőle várjuk iparunk felvirágzását, régi hirneve és tekintélye kifényesítését, s tőle várjuk főképp azt, hogy gyermekeink és unokáink büszkék lesznek kitartó, nehéz, úttörő munkánkra...

A jövő nagy eredményeiért lelkesen fogunk hozzá a jelen nagy munkájához és a múlt méltó megbecsüléséhez...

Keszey Vince.

*

Üdvözlő táviratok.

Noha közvetlen lapzártakor érkezett a miniszteri elhatározás hivatalos közlése, mégis máris módunkban van néhány megleghangú üdvözlő táviratot közölni, amely a vezetőséghez érkezett.

Az első a veszprémi vendéglős nagygyűlésről érkezett és így szól:

„Hazánk első vendéglős ipartestületét most alakítottuk meg. Kartársi üdvözlőnköt küldjük és biztosítjuk szövetségünket osztatlan bizalmunkról. Gratulálunk az elért fényes sikerhez és elítélünk minden olyan törekvést, mely egységünket megbontani igyekszik.

A veszprémmegyei vendéglős ipartestület nevében:

Vajda István elnök.

*

A Kapuvár és járása vendéglős ipartársulattól a következő sürgőnyt kaptuk:

„Ipartestület ügyében tartott értekezlet alkalmával szívből üdvözljük a szövetséget a sörkartell megszüntetése végett folyamatba tett intézkedéseért! A magyarok Istene segítse önöket munkájukban.“

*

A ker. szocialista alkalmazottak iparunknak képesítéshez kötése alkalmából a következő sürgőnyt intézték Ipartestületünkhöz:

„Iparunk képesítéshez kötése alkalmából üdvözlöm az ipartársulatot. Hála és köszönet mindazoknak, akik fáradhatatlanul küzdöttek érte.

A segédek nevében

Babócsay, elnök.“

Kaposvár — Szombathely — Debrecen.

— Az Országos Szövetség aktáiból. —

Aktaszerű közléseket, jelentéseket és átiratokat talál itt az olvasó, amik bizonyára jóleső érzéssel töltik el az Országos Szövetség tagjait. Látnivaló ezekből a hivatalos iratokból, hogy dolgozunk, szünet nélkül tevékenykedünk, s munkánkat eredmény és siker követi minden téren.

Mindennél világosabban és szebben beszélnek különben az adatok...

(Jelentés Kaposvárról.)

A somogy megyei vendéglősök, kávéosok és korcsmárosok ipartársulata szeptember tizenhatodikán, délután két órakor tartotta Böhler Ferenc elnöklete alatt Kaposvárt a „Turul“-szálloda nagytermében évi rendes közgyűlését, melyen a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének“ képviselőiben Walter Károly főigazgató, szövetségünk titkára vett részt.

A közgyűlésen nagy számban jelentek meg a vidéki kartársak és osztatlan figyelemmel hallgatták meg szö-

vetségünk titkárának értékes és kimerítő előadását a szövetség céljáról és az eddig elért eredményekről.

Nagy megnyugvással vették tudomásul somogy megyei kartársaink az országos szövetség áldásos működését és egyhangulag elítélték azoknak a szereplését, akik a vendéglősök egységének megbontására törekednek. Egyhangulag bizalmat szavaztak a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ elnökségének és tömegesen siettek bizalmuknak a szövetségbe való belépés által is kifejezést adni.

A napirend letárgyalása után számos panaszt adtak át a szövetség titkárának, aki megígérte, hogy azok gyors orvoslására a szükséges intézkedéseket haladéktalanul megteszi.

Jóleső örömmel adjuk e közgyűlés lefolyását tudomására kartársainknak, mert hisszük, hogy somogy megyei kartársaink példájára vidéki kartársaink közgyűlésére szövetségünk központi vezetőségét mindenhol és mindig meghívják, hogy így a közvetlen érintkezés által sok ferde világításba állított helyzet tisztázódik és mind szorosabba fűződjék a kapocs vidéki kartársaink és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ között és végre sikerüljön teljesen meggyőznünk vidéki kartársainkat, hogy ez a huszéves multtal dicsekvő országos szövetség nemcsak alapszabályaiban, hanem valójában hazánk összes vendéglőseinek érdekeit szolgálja.

Fölhívjuk vidéki kartársaink figyelmét újból, hogy szövetségünk egyedüli hivatalos lapja „A Vendéglős“, amelyre senkinek se kell külön előfizetnie, mert hivatalos lapunkat minden szövetségi tag a százkoronás évi tagsági díj fejében havonként kétszer, és pedig a hónap 10-én és 25-én díjmentesen kapja lakására postán.

Ez a mi hivatalos lapunk, „A Vendéglős“ az a szellemi kapocs, amely az országos szövetség központját vidéki kartársainkkal összeköti.

TÁRCA.

A milliárdos lakomája.

(Befejezés.)

Gasztronómiai novella.

Irta: Németh Aladár.

Nemes a konyhába rohant. Itt is a pusztítás sivár képe fogadta. A tömeg egy csoportja egyenesen a konyhába rontott s elvitt minden ehetőt. Egy darabka élesztő mutatta mindössze, hogy itt valaha az élelmiszerek változott tömege állott. A vendéglős a telefonhoz szaladt. Felhívta szállodáját, az Arany Birkát. Lesujtva hallgatta titkárja jelentését, hogy a vad tömeg ott is mindent elpusztított, elhurcolt. Nem maradt még egy karaj kenyér sem. A manager kinosan érezte, hogy vendégei kiéhezve várakoznak. A világ leggazdagabb embere, lányának lakodalmán koplal. S ő, aki elvállalta, hogy olyan ünnepi lakmározást nyújt neki, amelyet földi halandó még nem élvezett, egy darabka száraz kenyérhéjat sem tud nekik adni. Fájdalmában felordított. Eszébe jutott Vatel s most megértette, hogy vannak helyzetek, amelyből csak a halál segít ki. Ez a megoldás nemcsak könnyű, de gyáva is. Nemes a garage-ba futott. A kapu tárva-nyitva. Az autókat a tömeg magával vitte. A vendéglős az istállóba rontott. Fellelegzett. A lovak még itt vannak. A kötőféket fogva kivezetett egy angol telivért s nyereg nélkül reáugrott. Vad car-

rière-ben száguldott a távolban fehérítő tanyaház felé. Elérte. A lovat a fához kötötte. Ennivalót kért. Az öreg paraszt átadott neki egy szép, nagy, fehér cipót. Még érzett rajta a kemence melege. S lehozott a padról egy tábla paprikás szalonnát. Szatyorba tette a drága kincseket. Nemes a lovon visszavágtatott zsákmányával. A kastély halljában találta a násznépet. A lady csipkekendőjével igyekezett könnyeit eltüntetni és kacagni próbált. A gróf ajkát harapta dühében. A dollárkirály már-már káromkodni készült. Ugy érezte, hogy az éhségtől szemei szikráznak. Nemes letette a szatyrot. A hall egyik alacsony márványlapján felvágta a cipót s szeletekre vágta a szalonnát.

S a fényes társaság hallatlan jóévtággal látott neki a non plus ultra lakodalmi lakomának. A newyorki tőzsde királya, a bank-trust elnöke, milliárdok korlátlan ura, kinek intésére bányák tárnái nyílnak, városok keletkeznek, gyárak százai épülnek, vállalatok, existenciák ezrei összeomolnak, a hatalmas Krözus egyetlen gyermeke lakodalmán, a 100 millió dolláros házasság ünnepi estebédjén szalonnát és kenyeret kapott. Jókedvűen fel is kiáltott:

— No ilyet még nem ettem!

A klasszikus műveltséggel felszerelt százmillió dolláros asszonyka pedig elragadtatásban Cicerót idézte:

— „Cibi condimentum fames est.“

A dollárkirály másnap repülőgéppel készült visszautazni oda, ahol nincs bolsevizmus, de ahol paprikás szalonna sincs. A managert hívatta.

Ebben közöljük mindazokat a tudnivalókat, amelyek minden kartársunkra egyaránt nélkülözhetetlenek.

Nem szállhat ki a központ minden egyes kartársunkhoz, azért létesítettük a hivatalos lapot „A Vendéglőst“, hogy mégis minden hónapban legalább kétszer érintkezhessünk szövetségünk összes tagjaival.

Elnökségünk a legnagyobb készséggel küld ki a központból képviselőt, ha vidéki kartársaink összejövetelük idejéről a központot idejében értesítik.

Igy jelen lesz szövetségünk titkára e hónap 23-án a veszprémi ipartársulat közgyűlésén és reméljük, hogy ott is sikerül kartársainkat önzetlen és érdekeiket felkaroló munkásságunkról meggyőzni, viszont ők sem fogják megtagadni támogatásukat és bizalmukat szövetségünkötől.

Nem önös célok vezetnek a központot működésében, hanem a köznek java, hazánk összes vendéglőseinek anyagi és erkölcsi érdeke. Célunk a vendéglősipart az őt méltán megillető társadalmi helyhez juttatni s ezen a téren legutóbb is igen nagy és évtizedekre kiható eredményt értünk el a képesítés kivívásával.

Megdöbbenéssel hallottuk Kaposvárott, hogy a katonai körletparancsnokság *tizenhat fillért* folyósít egy katonatiszt családtagja után a szállodásnak. Ezt a szövetség minden rendelkezésére álló eszközzel törekszik megváltoztatni, mert lehetetlen, hogy akkor, amikor egy ágyra való fehérenmű *mosatása* Kaposváron *huszonhat korona*, ugyanakkor a katonai körletparancsnokság az ágynemű és minden járuléka használatáért *tizenhat fillért* fizessen a szállodásnak. A szállodás éppen olyan iparos, mint bármely más szakmabeli iparos és éppen olyan szállítója az államnak, mint az a más szakmabeli iparostársa: akkor joggal követelhetjük az egyenlő elbírálást.

Nem hallottuk még, hogy a katonai körletparancsnokság vagy akármelyik miniszterium ilyen igazán nevetséges áron követelte volna az asztalostól, a lakatostól vagy bármely iparostól az általa készített tárgyak szállítását.

Sohase hogy a katonai körletparancsnokság utasította volna a hadbiztosságot, hogy a szállított íróasztalért ötven koronánál többet ne fizessen és értesítette volna azt az asztalost, hogy a szállított asztalért ötven koronánál ha többet kér, az jogtalan és törvénytelen, hanem megfizette az íróasztalért az asztalos által kért árat a maga teljes egészében.

Miért csak a vendéglőstől követel a katonai körletparancsnokság olyan lehetetlenséget, hogy egy ágyat huszonnégyórás használatra tizenhat fillérért engedjen át, nem törődve azzal, hogy ez ágy használható állapotba hozatala a vendéglősnek magának legalább huszonhat koronájába kerül, nem számítva házbért, adót és egyéb kiadásokat?!

Mint az ország legnagyobb adófizető alanyai, joggal megkövetelhetjük, hogy ne intézkedjenek anyagi romlásunkra. Ilyen és ehhez hasonló sérelmeink orvoslására tömörültünk országos szövetségünkbe.

Kitűzött feladatunkat azonban csak akkor érhetjük el, ha az ország összes vendéglősiparosai megtisztelnék bizalmukkal és sorakoznak kibontott zászlónk alá, melyet immár husz év óta lobogtatunk és az idők vihara nem törte le.

A „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsnárosok Országos Szövetségének“ hivatalos helyisége Budapest, IV., Kálvin-tér 2. szám alatt van, ahol a legnagyobb készséggel állunk minden szövetségi tagnak rendelkezésére.

(Üdvözlét Szombathelyről.)

Van szerencsénk közölni, hogy Ipartársulatunk e hónap másodikán tartott közgyűlése a tekintetes Szövetséget az összes szállodások és vendéglősök érdekében kifejtendő törekvése és működése alkalmából lelkesen üdvözli és kijelenti, hogy a t. Szövetséget minden hasznos munkájában *teljes erejével támogatja*.

Közgyűlésünk örömmel állapította meg, hogy a

— Mennyit fizetek?
— 100.001 dollárt.
— 100.001 dollár! — mormogta mosolyogva, — egy lakomáért, amelyből nem is ettem. Komolyan gondolja Ön ezt, Mr. Nemes?

— A leghalálósabb komolysággal, Sir. Én a megrendelést teljesítettem. Nem rajtam múlt, hogy nem Önök, hanem hivatlan vendégek fogyasztották el mindazt, amit a nagyvilágból mint legjobbat, legfinomabbat, legdrágábbat összegyűjtöttem. De legyen szabad Önt, Mr. Rich emlékeztetnem arra, hogy newyorki palotájában kikötötte, hogy a lakomáról az egész világnak ámulva kell beszélnie. Nos biztosíthatom Önt, hogy ez sokkal nagyobb mértékben sikerült, semmint remélni mertem. További feltétel volt, hogy Önnek a vacsorán meglepetésében fel kellett kiáltania: „No ilyet még nem ettem!“ Örömmre szolgál, hogy ez előírásoknak teljes mértékben eleget tehettem.

— No jó, de mi az az egy dollár? — kíváncsiskodott a legnagyobb hatalom, a pénz feje.

— A paprikás szalonna és a kenyér, Mr. Rich, amelyet nem Afrikából, nem Kinából, hanem a legközelebbi tanyából hoztam. Egyébként itt a számla:

| NOTE | |
|-------------------------------|--------------|
| 20 couverts | |
| Zakouski | 3.000 dollár |
| Huîtres | 300 „ |
| Potage aux nids d'hirondelles | 750 „ |

| | | |
|----------------------------|--------|-----------------|
| Coulis de gélinottes | 230 | dollár |
| Nouats à la diable | 750 | „ |
| Sterlets du Volga | 7.750 | „ |
| Nageoires de tortue | 300 | „ |
| Selle d'antilope | 60 | „ |
| Cimier d'aurochs | 7.500 | „ |
| Filets mignons de poularde | 750 | „ |
| Cotelettes d'agneau | 1.200 | „ |
| Soufflé de bécasse | | |
| Foie gras de Strassbourg | 300 | „ |
| Granités a la Malvoise | | |
| Outardes du Portuga | 300 | „ |
| Ortolans Lucullus | 3.300 | „ |
| Salade Apicius | 370 | „ |
| Asperges et Haricots verts | 1.200 | „ |
| Entremets de sucre | 3.000 | „ |
| Desserts | 600 | „ |
| Verges fleuri | 30.000 | „ |
| Vins et liqueurs | 22.000 | „ |
| Menus | 15.000 | „ |
| Lardon au paprika et pain | 1 | „ |
| Total | | 100.001 dollars |

*

— Ön igazán szolid és becsületos üzletember, Mr. Nemes, — mondta Mr. Rich teljes meggyőződéssel. Előhuzta csekkfüzetét, ráfirkálta a 100.001 dollárt és nevét s a felejthetetlen lakoma emlékével, mosolyogva nyújtotta át a csekket.

(Vége.)

szombathelyi kartársak szép számmal csatlakoztak a t. szövetséghez.

Végül közgyűlésünk köszönettel vette tudomásul, hogy ipartársulatunk elnökét, Herczeg Ferenc urat a t. szövetség igazgatótanácsi tagjának beválasztotta.

Szombathely, 1920 szeptember 14-én.

Kartársi üdvözlettel

Rába Győző s. k.
titkár.

Herczeg Ferenc s. k.
elnök.

(Debrecen munkája.)

Mélyen tisztelt elnökség!

Kritsfalussy tanár urnak szeptember 6-iki igazgatótanácsi ülésünkön a vidék megszervezése ügyében tartott felette szellemes és élvezetes előadása ellenállhatatlan, suggestiv hatást gyakorolt rám. Resteltem, hogy Debrecenből csak 18 tagot volt módomban bejelenteni, holott kisebb városokban Kritsfalussy tanár urunknak valósággal apostoli munkája harminc taggal is gyarapította szövetségünk erejét.

Azzal az elhatározással tértem haza, hogy Kritsfalussy tanár úr felvilágosító módszerét ellesve, újból megkísérlem, hogy kartársaimat a patópálos tespedésből felrázzam s hogy ily módon a taglétszám statisztikájában Debrecennek az öt megillető helyet biztosítsam. Újból felvettem a szervezés munkáját, azzal a szilárd elhatározással, hogy a már bejelentett taglétszámot: 18-at, 40—50-re emelem fel.

De egy percig sem kételkedtem abban, hogy ezt gyűléseken sohasem fogom elérni. A méh sem hívja együvé a virágokat, hanem minden virághoz külön-külön el kell látogatnia.

Igy szálltam én egyik vendéglőből a másik korcsmába.

A személyenként való felkeresésnek és az egyenként való meggyőzésnek köszönhettem, hogy az eredmény saját várakozásomat is messze túlhaladja. Mellékelek három „Kötelező nyilatkozatot”, amelyek szerint *szövetségünk összes debreceni tagjainak száma 112.*

Tanulmányt lehetne írni arról a munkáról, amelyet spontán elhatározásból, szövetségünk iránt érzett lelkes szeretetből vállaltam és végeztem, mert kartársaim készségének olyan színskáláját ismertem meg, amely mellett a szivárvány is fakó szürkesség.

Céloamat elértem. A vidéki városok közül — úgy vélem — a rekordot tartjuk. Felhívom a vidéket, első-sorban Szegedet, hogy e nemes versenyben vegyenek részt, s ha valamely város eléri a debreceni 112-es számot, úgy a szervezés munkáját folytatni fogjuk. Kiséreljék meg kartársaim, hogy néhány órát és egy kevés fáradságot áldozzanak e munkára. Jó befektetés ez, mert szövetségünk megerősítése saját hasznunk és támaszunk.

Igaz, hogy erre időt kell szerezni és hogy az idő pénz. De ha arra a temérdek időre gondolok, amelyet itt is, ott is hiábavaló módon elfecsérelünk, úgy bátran állíthatjuk, hogy az idő tekintetében mindannyian viszonyainkon felül élünk.

Kiséreljük meg az intenzív taggyűjtést. A debreceni példa azt mutatja, hogy „Vouloir c'est pouvoir”.

Szívélyes üdvözlettel maradok a tek. Elnökségnek

kész szolgálja

Németh Aladár.

*

Ez a három akta (melyhez legközelebb a veszprémi fog csatlakozni), fényes igazolvány arról, hogy a szövetség él, működik és fejlődik.

ITTHON ÉS A NAGYVILÁGBAN

MEGHIVÓ.

A „Magyar Szállodások-, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége” 1920. évi október 19-én d. u. 3 órakor Budapesten a Szent-Gellértfürdő éttermének nagytermében

rendkívüli nagygyűlést

tart, melyre a szövetség tagjait tisztelettel meghívják.

Budapest, 1920 szeptember 6-án

Walter Károly
titkár.

Keszey Vince
elnök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Jelentés az orsz. szövetség eddigi működéséről.
2. Hogyan lehet a sörkartell megszűntetni.
3. A fényüzési adó ismertetése.
4. A képesítés ügye.
5. A vidék megszervezéséről jelentés.
6. Esetleges indítványok.

A kiküldendő meghívók belépőjeggyel szolgálnak és terembe lépés alkalmával felmutatandók.

MEGHIVÓ.

A „Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjgyesülete” 1920. évi október hó 19-én, délelőtt 9 órakor Budapesten a „Gellért”-szálloda külön termében

24-ik rendes évi közgyűlését

tartja, melyre a t. tagokat ezennel meghívjuk.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Határozathozatal az 1919. évi mérleg és az 1920. évi költségelőirányzat tárgyában.
4. Felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság, választmányok és tisztikar részére.
5. Alapszabályok módosítása, tagdíjemelés iránti határozathozatal.
6. Esetleges indítványok.

Dr. Nagy Sándor
jogtanácsos.

Bokros Károly
elnök.

Figyelmeztetés.

Tudomásunkra jutott, hogy a vidéki városokban utazók járnak és ott a kartársak között gyűjtéseket eszközölnek bizonyos szaklapokra oly címen, hogy ez a lap az Országos Szövetség hivatalos lapja.

Figyelmeztetjük a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” t. tagjait, valamint azokat a kartársakat, akik Szövetségünknek még nem tagjai, hogy országos szövetségünknek hivatalos lapja kizárólag „A VENDÉGLŐS”, melyet minden szövetségi tag ingyen kap. Erre a lapra előfizetni nem kell. Ha valaki ily címen kér a kartársaktól bármily összeget, azt ne fizessék ki, mert az évi száz korona tagsági díjban már a lap előfizetési ára is benne van. A „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” központi kiküldöttel: Walter Károly főigazgató, szövetségi titkár és K. Kritsfalussy István szakiskolánk tanára.

— **A szakiskola.** A következő két felhívást kaptuk:

A budapesti vendéglősök szakiskolájában a rendes tanítás 1920 szeptember 15-én megkezdődött.

Felhívjuk a főnök urakat, hogy tanulóikat a tanítási órákra pontosan küldjék el, mert a hanyag iskolalátogatók ellen a legnagyobb szigorral járunk el.

Minden tanuló ellenőrző-könyvet kapott, abból minden főnök meggyőződhet, hogy tanulója látogatja-e tanítást?

Az igazgatóság.

Felhívás. A budapest vendéglősök szakiskolájában az 1920/21. iskolai évben a továbbképző tanfolyamot újból felállítjuk. A tanfolyam három csoportból áll. És pedig: nyelvészeti, közismereti és szakismereti csoport.

A nyelvészeti csoportban magyar, német és francia és angol nyelvi tanfolyamok lesznek.

A közismereti csoport felöleli a szállodai könyvitelt; üzleti levelezést; a folyékony-, szép-, rond- és gépirást; az üzlet és iroda berendezése, vezetése és ellenőrzésének módját; törvények, rendeletek ismertetését. Egészségügyi tudnivalókat és a vegytant.

Végül a szakismereti csoportnak a sütés, főzés, a bor- és pincemunkák; a helyes beszéd és kifejezés képezik tárgyát.

Mindenki arra a tanfolyamra jelentkezik, amelyet hallgatni kíván.

Jelentkezni kell az ipartársulat helyiségében a titkárnál *ez évi október elsejéig* naponként délelőtt kilenctől délután két óráig. Ugyanott a további bővebb felvilágosításokat is megkapja a jelentkező.

A továbbképző tanfolyam előadásai 1920 október 15-én kezdődnek.

Keszey Vince s. k., elnök.

— **A tüzelő-anyagról.** A magyar királyi miniszterium a háború esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

A székesfőváros területén levő ipari üzemek tüzelőszükségletük fedezésére tüzfát a belföldi készletekből további intézkedésig csak alágyújtás céljaira szerezhetnek be és használhatnak fel.

Kivételnek e szabály alól azok az ipari üzemek, amelyek üzemüket kizárólag *csak* tüzfával tarthatják fenn.

A tüzelőszükségleteknek a fentiek értelmében való megállapítására — az érdekelt ipartestületek meghallgatásával — a budapesti székesfővárosi központi kerületi magyar királyi iparfelügyelőség illetékes. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Budapest, 1920. évi szeptember 15-én.

Gróf Teleki Pál s. k., m. kir. miniszterelnök.

— **Az italmérési illetékek.** Felhívjuk tagjaink figyelmét, hogy a Pénzügyigazgatóság megkezdte az italmérési illetékek kivetését. Minden tagtárs a Pénzügyigazgatóság megfelelő osztályában meggyőződést szerezhet, hogy mily mértékben vetették ki az italmérési illetékét. Abban az esetben, hogyha az illetékek kivetésének osztályozása ellen tagjainknak panaszuk volna, úgy forduljanak az Ipartársulat elnökségéhez (IV., Kálvin-tér 2.) a kivétést követést követő nyolc napon belül s elnökségünk *díjtanul* írásbeli beadvánnyal fog tagjainak érdekében eljárni. *Az Ipartársulat elnöksége.*

— **Tisztaságot!** A székesfővárosi tiszti főorvosi hivatal jelentése szerint a hasihagymázban (tifusz) és a vérhasban való megbetegedések száma tetemesen emelkedik. Más években is a nyár végén és az ősz elején a gyomor és a bél fertőző betegségei más hónapokhoz viszonyítva nagyobb számmal léptek fel, miért is felhívjuk a szállodák, vendéglők és pálinkamérések tulajdonosait, hogy tekintettel a hasihagymáz- (tifusz) és vérhas-megbetegedésekre, a tisztaságra és az illemhelyek fertőtlenítésére különösen nagy gondot fordítsanak.

— **A nyugdíjegyeseletről.** A „Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjegyeseletének“ elnöksége értesíti tagjait, hogy tekintettel a nagy papirhiányra és nyomdaköltségre, az október 19-én, délután három órákor tartandó XXIV-ik évi közgyűlésére *külön meghívót nem ad ki*, miért is „A Vendéglős“ című hivatalos közlönyünkben közölt meghívót kérjük tudomásul venni.

Az Országos Nyugdíjegyeselet elnöksége.

— **A szakiskola és a menedékház** javára *Gundel Károly és Keszey Vince* urak 10—10,000 koronás alapítványt tettek abból az örvendetes alkalomból, hogy iparunk a képzéshez köttetett.

— **A zsemlye háborúja.** Hosszú harcok és küzdelmek folytak az utóbbi időben a zsemlye körül. Igen nehéz kérdés ez, mert szinte lehetetlen a közlelmezés, a lisztfogyasztás, a termelő, a pék, a vendéglős, a közönség érdekeit úgy összeegyeztetni, hogy mindenki meg lehessen a megoldással elégedve. A közönségnek a drágaság ellen van jogos kifogása, a vendéglősnek, kávésnak és péknek a jegyrendszer ellen, amely igen nagy munkát követel, rendkívül sok zavart okoz, s amely nemcsak megcsappantja, de idővel teljesen lehetetlenné teszi a zsemlyesítést, mert a közönségnek nincs elegendő jegye, s akinek van, az se akarja ideadni. A döntés mégis úgy történt meg, hogy zsemlyét csak jegy ellen szabad adni, s az ára darabonként 2 korona 70 fillér lesz. Amíg ez a rendelet fennáll, nekünk szigorú kötelességünk mindenkit nyomatékosan figyelmeztetni, hogy ovakodjék bármely rendelkezés megszegésétől, s még ha áldozatokat követel is tőle, senkinek semmi körülmények közt se adjanak jegy nélkül zsemlyét, mert nemcsak az ár nullapését, de a jegybeszedés elmulasztását is a legszigorubban megtorolják a hatóságok.

— **Meghiusult konkolyhintés.** A múlt héten — kicsiny méretben ugyan és eredménytelenül — különös mozgalmat próbáltak illetéktelen konkolyhintők Kőbányán megindítani. Bejárták néhányan a tizedik kerületi korcsmákat és vendéglőket s poharazás közben arra akarták buzdítani a tulajdonosokat, hogy alakítsanak külön ipartársulatot. Az ipartársulat alakítása a jövőben, amikor már csak hatósági joggal felruházott ipartestületek szerepelhetnek, teljesen értelmetlen dolog volna, de akkor még nem volt meg a képzés, s a gondolat végrehajtása lehetségesnek látszott, bár vétkes, könnyelmű és káros lett volna. A főváros egy kis kerületének nem is tudhat egy ilyen testületet felállítani és fentartani, s ha képes volna is rá, mire vinné kellő vezetők, tekintély, összeköttetés, befolyás híján? Nagy erőket aprókra szétforgácsolni, nagyüzem helyett szatócskodni, a súlyos szót selejtesre és gyöngére felváltani, csak ártó szándékkal lehet. Nem is vezethette a konkolyhintőket se közérdek, se alkotó törekvés, se komoly hazafiasság, hanem csupán jogosulatlan magánérdek, vagy romboló vágy, vagy megsértett hiúság. Szerencsére a kőbányai szaktársak józanságán és belátásán kudarcot vallott a bomlasztó és önző kísérlet, mégis kötelességünk itt is szóvá tenni a dolgot, nehogy máshol is, újabban is felüthesse fejét a széthúzó és züllesztő destrukció. Az ipartársulat és az országos szövetség elég erős, munkaképes, tevékeny, buzgó, közhasznú szervezetek, ott mindenki nyitott ajtókra és megértő szellemre talál s mindenkit lelkes örömmel üdvözölnek és fogadnak, aki nemesebb célokért, közügyért, az ipar javára dolgozni akar. S minél erősebbé válik ez életszerv általa, hogy mindenki hozzácsatlakozik, annál biztosabb és hatalmasabb védőbástyája lesz a gyengének, a kicsinynek, a védelemre szorulóknak... Ovakodjunk a konkolyhintőktől!...

— **Értesítés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 1920 szeptember hó 18-án kelt 53,021/21. sz. a. a vendéglőipart képesítéshez kötötte. Tisztelettel értesítjük vidéki ipartársulatainkat, hogy ipartestületté leendő átalakulásukhoz a szükséges felvilágosítással a legnagyobb készséggel szolgál a Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége Budapest, IV., Calvin-tér 2. szám.

Walter Károly
titkár.

Keszey Vince
elnök.

— **A balatoni szezón.** Hogy véget ért a balatoni fürdőszézón, s ismét csöndes lett a magyar tenger szép vidéke, a balatoni fürdőbiztosság a hírlapokban beszámolt az ideai fürdőszézónról. Az érdekes közleményből átvesszük ezeket:

— A kormánybiztosság sikeresen oldotta meg a reáruházott feladatokat. Az üdülők kiuzsorázásáról *sehol sem lehetett még szó sem.* Mindenütt jutányos áron, méltányos, jó ellátásban, *kifogástalan bánásmóiban* részesültek a fürdőzők. Panasz úgyszólván *egyetlen egy esetben sem fordult elő.* A köztisztviselők és a nemzeti hadsereg tagjainak kedvezményes nyaraltatása nem várt eredménnyel végződött, jóllehet az akciót jóval előbb kellett volna megkezdeni. Több, mint 1700-an részesültek a köztisztviselők és a nemzeti hadsereg tagjai közül a kedvezményes üdültetésben. Ezek napi 60 koronás árban kaptak teljes penziót és lakást. A kedvezményesen üdülők javarészből Füreden, Siófokon, Kenesén, Hévízen, Balatonberényben, Bogláron, Aligán, Almáiban, Keresztúron és Lellén voltak elhelyezve.

— Elismerésreméltóan *szép, hazafias és önzetlen magatartást tanúsítottak az üdülőhelyek bérlői, vendéglősei és szállodásai,* akik a megállapított, aránylag kis összegért mindeuitt kielégítően jó ellátást nyújtottak, legmesszebbmenő *előzékenységet és készséget tanúsítottak.* Különös dicséretet érdemel a balatonfüredi fürdő igazgatósága, amely a beutalt betegeket ingyenes orvosi kezelésben részesítette, a zene- gyógy- és a többi különdíjakat, jelentékeny anyagi áldozatokat hozva, teljesen elengedte.

— A fürdőidény úgyszólván teljesen befejeződött és újabb beutalások már nem történhetnek.

Panaszokról a vendéglősök, szállodások és bérlők ellen mi sem hallottunk, s jól esik a kormánybiztosság elismerése, amely a „szép, hazafias és önzetlen magatartást” kiemeli. Ép ezért hisszük és reméljük, hogy a vendéglősök, szállodások és bérlők részéről emelt többrendbeli panaszt, amikről nekünk is tudomásunk van, a kormány hamar és gyökeresen orvosolni fogja. E panaszok orvoslása érdekében ipartársulatunk is beadvánnyal fordult a kormányhoz.

— **Üzleti hírek.** Molnár József vendéglős eladta Hernáducai üzletét és megvette Nánágy Pál Thököly-út 20. szám alatti vendéglőjét. — *ifj. Szöke György* megvette a Baross-utca 7. szám alatt lévő volt Waschata-éttermet.

— **Egy jó családból való fiú** szakácstanulónak felvétetik Keszey Vince éttermében, Budapest, VII., Rákóczi-út 44.

EGY KIS VIDÁMSÁG.

Rovatvezető: VULPES.

A kicserélt kabát.

Egyik fővárosi vendéglőben történt, melynek tulajdonosa jószívűségéről és kitűnő konyhájáról híres (a kettőnek van is némi közö egymáshoz), másfelől azonban szórakozottságáról ismeretes. Nos hát vendéglős barátunknak panaszodik a főpincérre:

— Igazán lehetetlen kibírni. Annyi a bliccelő vendég, hogy szinte beleőrülök. Mindennap megugrik kettő-három s épen azok közül, akik alaposan beebédelnek vagy vacsoráznak. Nem győzöm uram, a sok ráfizetést, pláne a mai árak mellett.

A vendéglős bólogat.

— Bizony rossz világot élünk. Nemcsak a drágaság baj, de a sok züllött, gonosz ember is. Mindenütt panaszoknak, hogy sokan megugranak a fizetés elől. S erre nincs más orvosság, mint ügyelni és vigyázni. A főpincérnek legyen nyitott szeme és segítsenek neki a többiek is, a kiszolgálók. Ha egyet-kettőt elcsipnek, hamar hire megy, hogy itt ügyelnek és vigyáznak, s rövidesen elmaradnak az ebédalközök...

A főpincér megígérte, hogy vigyázni fog. S másnap már, amikor a gondos gazda a pincében foglalatoskodik, rohanva jön a borfiu:

— Tessék feljönni főnök ur! Csiptünk egyet...

A főnök ur, még abban a hosszú vászonkabátban, amiben dolgozott, felsiet a pincéből. Elébe állítja a gonosztevőt...

— Hát nem szégyenli magát. Megszökni a szegény pincér pénzével! Belezabálni magát más ember bőrére! No de most nem menekül ép bőrrel...

— Uram, — mondja az eléggé jól öltözött legény — nem akartam én csálni... Csak... Csak otthon feledtem a tárcámot...

— Mind ezt mondja. Ezeket a hazugságokat ösmerjük... Különbösen ha csakugyan van otthon pénze, hozza el... De biztosítékul itt fogja hagyni a kabátját. Egy-kettő... Levetni...

A megcsipett kalóz rimánkodik. Hogy menjen ő kabát nélkül végig az utcán?... Kinevetik. Megszólják...

— Csak vesse le a kabátját, — mondja a vendéglős. — Nincs pardon!... De hogy lássa, hogy jó ember vagyok, vegye fel addig a vászonkabátomat. Ha én járhatok benne, maga is járhat. Es tiz perc múlva újra kicserélhetjük.

A csere hamar megtörtént. A vendéglős sietett vissza a pincébe, folytatni a munkát. Hiába, az van legjobban megcsinálva, amit az ember maga végez...

De nem volt szerencséje. Tiz perc múlva megint jön a borfiu. Most a felesége hivatta.

— Mi baj, drágám?...

— Semmi... Csak hoztak egy sürgős számlát, fizesd ki...

A számla tizezer egynéhány száz koronáról szól. A gazda a zsebe után nyul:

— Ejnye, kutyateremtette, hol a pénztárcám?...

Csak nagysokára jutott eszébe, hogy a tárcáját bizony a hosszú munkakabátba tette. A munkakabátot pedig kölcsönadta annak a vacsorakalóznak. Csekély harminchatezer korona volt a tárcában, ami egy vendéglősnek a napi kiadásokra alig is elég...

— Várjon fiam, — szól a vendéglős a számlát hozó ifjunak, — rögtön hozzák haza a kabátomat...

S azóta folyton vár. De a kabátot még mindig nem hozták haza...

VENDÉGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R.-T.

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZ.

Igazgatóság: Vámház-körút 2. I. em. Elosztó osztály: Vámház-körút 2. földszint.

TELEFON: { IGAZGATÓSÁG JÓZSEF 72-67.
ELOSZTÓ OSZTÁLY JÓZSEF 73-26.
FŐPÉNZTÁR JÓZSEF 73-28.

Bors 1 kgr. 90 kor. **Tarhonya** 1 kgr. 42 kor.

singaporei. 00 lisztből, tojasos.

Rizs 1 kgr. 74 kor. **Mák** 1 kgr. 36 kor.

nem dohos. friss őrlés.

SCHÖNFELD KÁROLY

— liszt, termény- és gyarmatárúk —
Budapest, IX. ker., Pipa-utca 4. sz.
a Központi vásárcsarnok mellett.

ALAPITVA 1875.

Telefon „József” 34—80

Vidéki kartársak találkozóhelye

KESZEY VINCE étterme Budapest, VII., Rákóczi-út 44

Eladó vendéglői asztalok, székek BUDAPEST, VII. kerület, Dohány-utca 84. sz. III. 24.

A BESZERZŐBEN.

Rovatvezető: BRÜCK KÁROLY igazgató.

A beszerző árú. A Beszerző Árúelosztó Osztályában szétosztásra kerülnek:

| | | | |
|---|-------|-------|---------|
| Cukor I-a fehér cseh kristálycukor | Ára K | 123.— | pr kgr. |
| " " sárga " " " " | " " | 106.— | " " |
| Rizs I-a Rangoon fehér egészszemű, dohmentes | " " | 68.— | " " |
| Szemes kávé Santos Superior | " " | 126.— | " " |
| Consendált tej dán eredetű, cuk- rozott teljes tej | " " | 40.— | " dob. |
| Cacao hollandi De Jong | " " | 185.— | " kgr. |
| Tea Orange Pecco | " " | 170.— | " " |
| Mák kékszemű | " " | 38.— | " " |
| Zsemlyemorzsa | " " | 35.— | " " |
| Makói tojásos tarhonya | " " | 48.— | " " |
| Maccaroni (olasz) | " " | 44.— | " " |
| Bab | " " | 12.— | " " |
| Paprika | " " | 160.— | " " |
| Ételolaj | " " | 90.— | " liter |
| Margarin | " " | 90.— | " kgr. |
| Kenőszappan kimérve | " " | 60.— | " " |
| " teljes hordó vételnél | " " | 58.— | " " |

*

Állandóan rendelkezésre állanak továbbá:

| | |
|----------------------|---------------------|
| Csokoládé (schweizi) | Só |
| Mandula | Kristálysó |
| Mazsola | Iparsó |
| Fahéj | Mustár |
| Köménymag | Tisztított sardella |
| Fekete egész bors | Sardella gyűrű |
| Hadi kávé | Sardinia |
| Vegyesiz | Ecetes uborka |
| Szilvaiz | Kénlap |
| Műméz | Parafadugó |
| Aszalt szilva | Fémtisztító |
| Sacharin | Szinszappan |
| Cognac | Suroló szappan |
| Likőr | Mira gyertya |

A Beszerző ezúton is közli, hogy tagjai őszi burgonya szükségletét fedezte.

Az őszi burgonya a jövő hét folyamán érkezik be és a mai piaci áránál lényegesen olcsóbban fog szétosztásra kerülni.

A Beszerző Csoport értesíti tagjait, hogy utalványozó osztálya a földszinti helyiségekben folyamatba tett átalakítási munkálatok miatt további intézkedésig az I. emeletre van áthelyezve.

Felelős szerkesztő: ABA SÁNDOR.

Kiadó: A SAJTÓBIZOTTSÁG.

Szent-László könyvnyomda nyomása, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 28.

Az „OCEÁN” Magy. Konzervgyár és Keresk. r.-t. BUDAPEST-DUNAKESZI

Alánlja legjobb minőségű marinált, füstölt és sós heringjeit, olajos szardiniát és lazacot, Ambrózia mustárt, gyümölcs- és főzelék konzervjeit.

FISCHER MIKSA

tojáskereskedő

BUDAPEST, VI., DESSEWFFY-UTCA 41.

TELEFON: 24-23.

A budapesti szállodások és vendéglősök szállítója

| | |
|---|---|
| ☒ | ☒ |
| <p><i>Kugler Henrik</i> utóda <i>Gerbeaud r. t.</i></p> | |
| ☒ | ☒ |



BLOCH MÓR cég

Modern Szálloda, Szanatorium
és Kórház Berendezési Vállalat.

Paplankülönlegességek gyára.

Steril. Hyg. Ágytollgyár.

BUDAPEST

Telefon: J. 115-42 Központi iroda: VII., Károly-körút 7.

Sürgőnycim: MORBLO.

VENDÉGLŐSÖK TÜZELŐANYAG BESZERZŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZÁM

Raktárak: Dunaparti teherpályaudvar.

Szállít: szenet, fát, Cséry-koksztot maximális áron alul.

TELEFON: JÓZSEF 73-28.